

[Søren Jensen (Hasseris).]

Man kunne jo med lige så stor ret lave en lovgivning, der begrænser adgangen til andre erhverv. Det vil efter vor opfattelse ikke være rigtigt.

Jeg vil gerne have en definition af begrebet hovederhverv og dets betydning for en persons egnethed som landmand. Jeg gad i grunden nok vide, hvordan de folk, der skal administrere disse ting, skal finde ud af, hvem der har været ved landbruget f. eks. for 20, 30 eller 40 år siden. Disse mennesker skulle efter ministerens forslag have ret til at købe et landbrug, men de, der ikke har haft disse 2 år på landet, er afskåret derfra. Går ministeren ud fra, at disse mennesker uddannelsesmæssigt er tilstrækkeligt kvalificeret til at drive landbrug i dag? Jeg tænker på dem, der har været ved landbruget 20, 30 eller 40 år tilbage. Denne forskelsbehandling kan vi fra venstres side ikke acceptere.

Konklusionen af mine bemærkninger må være, at venstre ikke kan tilslutte sig landbrugsministerens lovforslag, som det foreligger her i dag. Vi er imidlertid ganske på det rene med, at der er betydelige problemer at tage stilling til i forbindelse med de ulige vilkår vedrørende erhvervelsen af landbrugsejendomme. Disse problemer bør dog fremfor en begrænsning af erhvervets etableringsfrihed først og fremmest løses gennem en forbedring af de finansielle vilkår for yngre landmænd, der ønsker at erhverve eget brug, og det er ikke mindst den kategori, som ministeren søger at forringe vilkårene for ved at tage etablerings- og driftstilskuddene væk. Vi mener også, det kan gøres gennem en løsning af de skattemæssige problemer i forbindelse med byfolks erhvervelse af landbrugsejendomme.

Venstre er fuldt ud rede til at gå ind i drøftelserne af en effektiv og positiv løsning, som inddrager de finansielle og skattemæssige vilkår, så vi til gengæld undgår de drastiske indgreb i etableringsfriheden inden for landbrugserhvervet, som ministeren med lovforslaget lægger op til.

Jeg kan tilsi en meget interesseret, men

også kritisk behandling af det lovforslag, ministeren har lagt frem.

Svend Haugaard: Det var med undren, jeg hørte hr. H. C. Tofts meget skarpe en bloc forømmelse af lovforslaget. Jeg synes nok, at hvis man undersøger og læser dette lovforslag rigtigt, er der i hvert fald en halv snes punkter, der må bedømmes hver for sig, og som kan bedømmes forskelligt, og det har vi fra radikal side gjort, sådan at vi må sige det på den måde, at vi føler, der er mange gode og helt nødvendige ændringer, der er foreslået her, men der er på den anden side også et enkelt væsentligt punkt, som vi ikke er enige i, og som vi ikke kan tiltræde, i hvert tilfælde ikke i den foreliggende form.

Lad mig tage de positive sider først. Det er jo blevet et statussymbol at eje et selvstændigt areal til jagt eller andet rekreativt formål og helst et forholdsvis stort område, og prisen bliver herved på disse arealer væsentligt over den almindelige landbrugsværdi. Det er forståeligt at ejerne, der ikke anvender det stærkt landbrugsmæssigt, kan være interesseret i at sælge til den ekstra pris. Hertil kommer, at landbruget i de senere år har ændret karakter. Den ejendom, der er uden besætning, har ikke på samme måde brug for strandenge, moser o. lign., som den havde før. Det er uheldigt, hvis man i for høj grad frasælger disse arealer til privat formål og dermed hæver landbrugspligten, uheldigt af flere grunde. For det første fordi de nye ejere er mindre gæstfrie, end de tidligere var, de er tilbøjelige til at lukke af. For det andet fordi vi på et eller andet tidspunkt vil komme ud for et stærkt pres om at ændre byggereglerne, og også fordi sådanne private arealer inde i store naturområder vel i høj grad meget let vil kunne komme i vejen for større samfundsplaner. Dertil er der jo efter 1. oktober visse andre hensyn at tage, netop til disse frie arealer. Jeg er derfor enig i, at man fra jordlovsudvalgets side bør kunne sige nej, selv om det er arealer, der ikke er egentlig landbrugsegnede, og sådan set så jeg helst, at alle disse